

Рекомендовано Вченою радою
ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди"
Протокол № 3 від 27 жовтня 2014 р.

Видання здійснено за сприяння Міжнародної Експертної Агенції
"Консалтинг і Тренінг" та Східно-Європейського Інституту Психології

И И . - И

Редакційна колегія випуску:

Кремень В.Г., Савченко О.Я., Маноха І.П., Ляшенко О.І., Коцур В.П.,
Рик С.М., Вашуленко W.C., Бех І.Д., Калмикова П.О.

Відповідальний редактор випуску:

Маноха І.П., доктор психологічних наук, професор

Гуманітарний вісник ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені
Григорія Сковороди" - Додаток 1 до Вип. 5, Том 111 (54) : Тематичний випуск "Вища освіта
України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору". - К.: Гнозис, 2014. - 486 с.

Humanitarian Bulletin SU "Pereyaslav-Khmel'nitsky Pedagogical University by H.Skovoroda" - Supple-
ment 1 to Vol. 5, Volume III (54): Thematic Issue "Higher Education in Ukraine in the context of
integration into the European educational space." - K.: Gnosis, 2014. - 486 p.

Збірник затверджено постановою Президії ВАК України
з психологічних та філософських наук від 14.04.2010 №1-05/3,
педагогічних наук від 06.10.2010 №3-05/6.

У тематичному випуску вміщені наукові статті фахівців з питань вищої освіти, присвячені
актуальній проблемі входження України до європейського освітнього простору.
Перспективи євроінтеграційних процесів у сфері вищої освіти, вимоги Болонського
процесу та питання готовності України відповідати цим вимогам, моніторинг якості освіти,
стандарти європейського освітнього простору та завдання, що стоять перед вищою освітою
України сьогодні - ось далеко не повний спектр проблем та питань, до висвітлення та спроби
розв'язання яких звертаються автори випуску. У центрі уваги також питання управління
якістю освіти, перспективи запровадження механізмів сучасного освітнього менеджменту,
а також - умови й напрями оптимізації та розвитку вищої освіти України в сучасних умовах.
Для фахівців-освітян, науковців, дослідників психолого-педагогічних та управлінських
проблем розвитку освітньої справи в Україні та за її межами.

ISBN 978-966-2760-18-7(3)

© Переяслав-Хмельницький ДПУ ім. Г. Сковороди, 2014 р.
© Східно-Європейський Інститут Психології, 2014 р.
© Міжнародна Експертна Агенція "Консалтинг і Тренінг", 2014 р.
© Видавництво "Гнозис", 2014 р.

ТЕМАТИЧНИЙ ВИПУСК

ВИЩА ОСВІТА УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Додаток 1 до Вип. 5, том III (54), 2014 р.

Тематичні рубрики випуску:

Болонський процес і перспективи розвитку вищої освіти
в Україні, Європі та світі

Управління якістю освіти: стандартизація та інноваційність

Моніторинг якості освіти: засоби, технології та перспективи

Сучасний освітній менеджмент: економічні, організаційні та психологічні
засоби реалізації в Україні, Європі та світі

Філософія та психологія освіти

Послідовність загальної середньої та вищої освіти
як європейський стандарт

Новітні засоби навчання: проблеми впровадження та стандартизації

Психолого-педагогічні та організаційні умови запровадження європейських
стандартів вищої освіти в Україні

ЗМІСТ

1. Новітні засоби навчання: проблеми впровадження та стандартизації

АВАГЯН С.С., Интерактивная методика преподавания иностранных языков в неязыковых ВУЗах	6
БАБЕНКО Л. В., ФУРСИКОВА Т.В., Мультимедійні технології як засіб професійної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва	13
БАБ'ЯК М.М., ХОМОШ Ю.С., Дидактичні аспекти використання сучасних інформаційних технологій у вищій професійній освіті	21
БАРСЬКА Г.О., Ретроспективний аналіз методів навчання читання іншомовних професійно зорієнтованих текстів	29
БСЛЬЧЕВ П.В., Підготовка магістрів математики до використання QR-кодів у майбутній професійно-педагогічній діяльності	39
БОРЗОВА А.С., Особливості вибору відеоматеріалів «по назві» користувачами сайтів дистанційного навчання	47
ВЕРБОВСЬКИЙ ІА., Теоретичний аналіз управління впровадженням інформаційних технологій у навчальний процес ВНЗ	55
ВЛАСЕНКО К.В., ГРУДКІНА Н.С., Використання комп'ютерного тренажера під час навчання теорії ймовірностей та математичної статистики майбутніх інженерів	66
ГАЙДАЙ Н.В., РЕВЕНЬКО О.М., ПУЧКОВ В.А., Іноваційні методи оптимізації навчального процесу студентів з англійською формою навчання з фаху «Акушерство і гінекологія» в умовах запровадження європейських стандартів вищої освіти в Україні	?
ГАЙДАР М.М., Проектна методика у навчанні академічному письму студентів мовних спеціальностей	Щ
ГОЛОВЧЕНКО О.В., КРАВЧУК М.Г., ВДОВИЧЕНКО О.М., Застосування дидактичних принципів в організації навчального процесу при вивченні медичної біології	89
ДРАБ Н.Л., НОЖОВНИК О.М., Система вправ для навчання майбутніх економістів написання ділових листів англійською мовою з урахуванням соціокультурних особливостей англійської бізнес-спільноти	96
ДРОЗДОВИЧ Н.Ю., До питання вибору і налаштування системи електронного навчання на потребу викладання англійської мови професійного спрямування	109

ЗЕЛЕНСЬКА О.П., Ділова гра як один із засобів стимулювання активності курсантів ВНЗ системи МВС України у процесі навчання іноземної мови	117
КОЗИЦЬКА Т.В., Технології візуалізації змісту навчального матеріалу як ефективний інструмент забезпечення наступності біологічної освіти в системі «школа-вищий навчальний заклад»	126
КОНАКОВА О.В., УСАЧОВА О.В., ПАХОЛЬЧУК Т.М., СІЛІНА Є.А., Застосування новітніх засобів навчання англійських студентів на кафедрі 'Дитячі інфекційні хвороби' в умовах європейських стандартів вищої освіти в Україні	133
КОСТЕНКО В.Г., СОЛОГОР І.М., ЗНАМЕНСЬКА І.В., Особливості жанрової стратифікації англійського дискурсу стоматології та її урахування у навчанні професійно орієнтованому читанню	140
КОТКОВЕЦЬ А.Л., Роль проектної методики у розвитку інтегрованих мовленнєвих вмінь студентів	148
КУЗНЕЦОВА В.М., ШЕВЕРНИЦЬКА Н.М., Дистанційне навчання як один із сучасних методів викладання іноземної мови у вищій школі	155
ЛАЗАРЕНКО С.В., Кібертехнології та інфотехнології в процесі мовної підготовки іноземців у ВНЗ України (кореляція понять «текст», «гіпертекст», «кібертекст»)	162
ЛЕХНИЦЬКА С.І., Специфіка викладання дисципліни «Латинська мова і основи медичної термінології» студентам-іноземцям англійської форми навчання у вищих медичних закладах	171
МАТВЕЄВА Д.И., Проблема определения понятия «англоязычное динамическое чтение» в отечественной и зарубежной методике обучения иностранным языкам	179
МЕЛЬНИКОВ А.Ю., НЕЧВОЛОДА Л.В., ГОРЕСЛАВЕЦ А.Н., Использование облачных технологий для заочной формы обучения	187
ОВЕРЧУК В.В., Активні та інтерактивні методи навчання у вищій медичній школі	195
ОВСЯНКИНА Л.А., Специфіка впровадження інноваційних технологій у сучасній вищій освіті	203
ПАВЛОВА В.В., Шляхи організації навчальної діяльності майбутніх фахівців при впровадженні інноваційних технологій навчання	211
ПРОСВЕТОВ Ю.В., ГУСАРОВА А.Ю., БАСОВ П.В., СКОРОХОДОВА Н.О., ЛЕВИЧ А.В., БАРИНОВ С.С., Применение современных форм обучения в последипломной подготовке специалистов	221
ПРОТАС О.Л., Використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці соціальних педагогів до профорієнтаційної роботи з школярами	231
РОДОМСЬКА Н.М., ТАРАСОВА В.П., Інформаційно-телекомунікаційні та інтерактивні технології під час вивчення іноземної мови	241

формування дій лікаря, методи і форми навчання, про прийоми педагогічного контролю і самоконтролю. Власний освітній досвід послужить для них основою для переходу до засвоєння своєї професійної діяльності і для подальшої безперервної освіти.

Особливістю підготовки студента у вищій медичній школі є кваліфікаційна характеристика лікаря-випускника, в якій викладені вимоги суспільства до даного спеціаліста. Порядок вивчення дисциплін на доклінічному і клінічному етапах відповідає логіці розвитку клінічного мислення: від фундаментальних знань і закономірностей як підґрунтя клінічного мислення до спеціальних дисциплін, при опануванні якими завершується формування здатності вирішувати професійні клінічні задачі на основі узагальненого оволодіння знаннями, способами і прийомами діяльності.

Отже, вища медична школа має забезпечити випускникам систему інтегрованих теоретичних і клінічних знань, вмінь і навиків, допомогти засвоїти високі світові технології, сформувати здатність до соціальної адаптації спеціаліста, активізувати інтелектуальні та особистісні можливості студентів. Реалізація даних задач сприяє цілісній та ефективній підготовці майбутнього лікаря.

Список використаних джерел:

1. Вербицкий А. А. Активные методы обучения в высшей школе: контекстный подход / А. А. Вербицкий // М.: Высшая школа, 1991. - 207 с.
2. Дианкина М. С. Профессионализм преподавателя высшей медицинской школы (психолого-педагогический аспект) / М. С. Дианкина. - М.: 2002. - 256 с.
3. Максименко С. Д. Педагогіка вищої медичної освіти / С. Д. Максименко, М. М. Філоненко - К.: «Центр учбової літератури», 2014. - 288 с.
4. Пометун О. І, Пироженко Л. В. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід / О.І. Пометун, Л.В. Пироженко - К., 2002 - 135 с.
5. Смолкин А. М. Методы активного обучения / А. М. Смолкин - М.: Высшая школа, 1991. - 176 с.

ОВСЯНКИНА Л.А.,

кандидат філософських наук,
доцент, кафедра філософії,
Київський університет
імені Бориса Грінченка,
м. Київ

СПЕЦИФІКА ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ

Розглядається специфіка соціальних змін сучасного українського суспільства, що посилює суперечливі тенденції у свідомості особистості та її поведінці, дисбаланс ціннісних орієнтацій суспільства та індивіда. Вектором вирішення цієї складної соціальної проблеми може бути модернізація сучасної української освіти, спрямована на якісні зміни в її методології та змісті і посилення практичної складової.

Ключові слова: сучасна система освіти, інноваційне навчання, інноваційні технології, інформаційна культура, психолого-педагогічна культура, модернізація освіти, практика освіти.

Рассматривается специфика социальных изменений современного украинского общества, которая усиливает противоречивые тенденции в сознании людей и их поведении, дисбаланс ценностных ориентации общества и индивида. Вектором решения этой сложной социальной проблемы может быть модернизация современного украинского образования, направленная на качественные изменения в ее методологии и содержании и усиление практической составляющей.

Ключевые слова: современная система образования, инновационное обучение, инновационные технологии, информационная культура, психолого-педагогическая культура, модернизация образования, практика образования.

We consider the specificity of the social changes in contemporary Ukrainian society, which increases the contradictory trends in the minds of people and their behavior, the imbalance values of society and the individual. Vector address this complex social problem may be modernization of contemporary Ukrainian education, aimed at

qualitative changes in its methodology and content and strengthen ing the practical component.

Key words: *the modern system of education, innovation trainina innovation technology, information culture, psycho-pedagogical culture culture, modernization of education, the practice of education*

Соціально-історичні зміни, що відбулися в українському суспільстві за останні роки потребують інноваційного оновлення системи вищої освіти в цілому - її змісту, парадигми, цінностей, технологій тощо, які сьогодні, як ніколи мають відповідати викликам епохи. Сучасна соціокультурна динаміка серйозно змінила світ і наші уявлення про нього. Політичні та економічні реалії, глобалізація та інформатизація диктують необхідність входження у європейський і світовий освітній простір. Це, у свою чергу, потребує більш чіткого формулювання національної ідеї; розбудови національної системи освіти і подальшої інтеграції науки, освіти та виробництва; глибинного переосмислення змісту вітчизняної освіти та системи відтворення і ретрансляції знань; вдосконалення методології освіти у відповідності до значних суспільних та технологічних переворотень; розробки та впровадження стратегії «на випередження».

Сучасна освічена особистість, як головний суб'єкт усіх соціальних змін у соціумі також має змінитися і набути таких вмінь: вчитися і переучуватися протягом життя; створювати й розвивати цінності громадянського суспільства; швидко та ефективно адаптуватися до нових реалій; бути творчою і конкурентоспроможною на основі збереження вітчизняної культури та базових загальнолюдських цінностей і всього того позитивного, що напрацьовано століттями.

Так, зростання економіки потребує від соціуму такої системи освіти, яка могла б готувати молодь до життя в умовах цих змін. Інноваційні реформи освіти мають містити відповіді на такі два важливі питання - чому і як навчати фахівців для подолання викликів природи, суспільних, економічних, технологічних та інших запитів сучасного світу. Поступово у соціумі з'являються нові засоби праці, процеси, матеріали, правила та стандарти соціальної взаємодії. З одного боку, перехід до інформаційного суспільства обумовлює підвищені вимоги до комунікативних та інформаційних компетенцій особи, до зростання її професійної мобільності, підвищення ролі людського капіталу, а з другого, демократизація суспільства спонукає до підвищення рівня готовності громадян до відповідального і свідомого вибору, здатності до толерантного розв'язання конфліктних ситуацій.

Сьогодні використання тільки традиційних методів навчання не дозволяє в повному обсязі і з належною якістю вирішувати проблеми оптимізації підготовки фахівців до майбутньої професійної діяльності. Саме тому сучасна

система вищої освіти в Україні на даному етапі передбачає пошук нових підходів для подолання кризи, що виявляється у невідповідності знань студентів запитам особистості, суспільним потребам і світовим стандартам. Освіта своїм змістом має закласти базову основу культури особистості: моральної, розумової, фізичної, екологічної, естетичної, економічної, правової. Така фундаментальна підготовка має допомогти молоді реалізуватися у конкретному історичному, соціокультурному просторі, не порушуючи при цьому прав і свобод інших.

Слід відзначити, що в суспільній свідомості нації поступово відроджується соціальний престиж освіченості та інтелектуальної діяльності в цілому, що, безумовно, є позитивним фактором розвитку національної системи освіти. Інноваційне навчання, яке відрізняється яскраво вираженою творчою спрямованістю і нестандартністю підходів до навчання і виховання, останнім часом починає займати провідні позиції у системі вищої освіти. Таке навчання передбачає впровадження педагогічних нововведень, що включають «діагностику, прогнозування, розробку програм педагогічного експерименту, дієву реалізацію інноваційної програми та ходу її втілення, корекцію та рефлексію інноваційних дій» [9, 57]. Адже цей стиль вимагає від педагогів постійного пошуку динамічної системи ефективних цілей та завдань, аналізу змістовної сторони навчального процесу і розробки якісних технологій подання матеріалу, мудрого вибору і застосування ефективних методів, прийомів, засобів і форм навчання. Покликані часом, вони не тільки спроможні вирішити, нарешті, характерні для минулого суперечності, а й надають реальну змогу подолати найсуттєвішу загальносуспільну проблему - інтегрувати науку, освіту і виробництво.

Дослідженням та розробкою сучасних інноваційних технологій в системі вищої освіти займаються Л. Мамаєв, О. Романюк [5], О. Полуніна [8], А. Подставкіна [7], Н. Внукова [2], Д. Мазоренко, Л. Тищенко, І. Грішин [4], І. Дичківська [3], Г. Назаренко [6], Н. Софій [10], Г. Хоружий [11] та інші науковці. Більшістю з них виявлено, що інтенсивне оновлення навчально-виховного процесу вимагає переосмислення цінностей, подолання консерватизму та стереотипів педагогічного мислення.

Інноваційний процес в освіті розглядається вченими як система технологій, спрямованих на впровадження новітніх досягнень науки та соціальної практики, і тому сучасними принципами реформування освіти є принцип демократизації (характеризується рівноправністю, партнерством, вибором); гуманізації (заснований на взаємодопомозі, взаєморозумінні та співпереживанні); інтенсифікації (забезпечується шляхом застосування сучасних комп'ютерних, телекомунікаційних, мультимедійних, дистанційних, ігрових, проек-
... технологій); національної спрямованості (ґрунтується на традиціях

нашого народу); інтеграції (забезпечується вивченням процесів і явищ ч призму різних наукових теорій течій; валеологізації (утверджується пріо^А тетність здорового способу життя); відкритості (забезпечується прозопі^Р~ прийнятих рішень); інноваційності (утверджуються постійні зміни, щ^о ^сп!^ть мовують соціальні системи на розвиток).

Розвиток інноваційних процесів в освіті на сучасному етапі стає вже об'єктивною закономірністю, що зумовлюється: інтенсивним розвитком інформаційних технологій у всіх сферах людського буття; оновленням змісту філософії сучасної освіти, центром якої став загальнолюдський цілісний аспект; гуманістично зорієнтованим характером взаємодії учасників навчально-виховного процесу; необхідністю підвищення рівня активності та відповідальності педагога за власну професійну діяльність, спрямовану на формування творчої особистості, готової до сприйняття та активної діяльності у нових соціально-економічних умовах.

Автор статті поділяє думку В. Андрущенка про те, що «філософсько-методологічною основою інноваційного підходу в освіті стає гуманістична тенденція розвитку людини, що ґрунтується на принципах вільного індивідуального творчого розвитку особистості, з урахуванням індивідуальних можливостей» [12, 250]. Освіта (як складна система, підсистеми якої пов'язані практично з усіма сферами життя суспільства - економічного виробництва, науки, культури та цінностей) має готувати людину, органічно адаптовану до життя у світі різноманітних зв'язків. Для цього необхідно серйозно переосмислити закономірності навчання і розвитку особистості, перебігу інноваційних процесів і адекватних принципів організації навчально-виховного процесу, що впливають з нової методології освіти.

Проблеми вітчизняної освіти, зумовлені новими цивілізаційними викликами людині, перебудовою загальної середньої та вищої освіти, органічно взаємопов'язані, оскільки йдеться про досягнення єдиної мети - підвищення якості національної освіти через нові форми організації навчання, подальшу комп'ютеризацію та інформатизацію навчального процесу, підвищення рівня вивчення іноземних мов, розробку нового покоління підручників і посібників, зокрема електронних.

Як відомо, головною метою державної політики у сфері реформування освіти визначено стратегію сталого розвитку, впровадження системи безперервного навчання й виховання особистості, що забезпечуватиме досягнення високих освітніх рівнів, духовного самовдосконалення особистості, інтелектуального та культурного потенціалу нації. Сьогодні заклади вищої освіти одержали право на вибір варіантів навчання, право на творчість. У педагогічній практиці поширюється застосування інновацій як засобів оригінального, нестандартного вирішення педагогічних проблем.

Останні роки характеризуються не тільки процесом розширення ринку м послуг але й суттєвою їх модернізацією. Відбувається еволюція освітніх пль У >

освіти: від класичного університету до віртуального, від лекційного те кладання матеріалу до комп'ютерних освітніх програм, від книжкової біблі- *и е ки до комп'ютерної, від багатотомних паперових енциклопедій до сучасних пошукових баз даних. Проте, при всій важливості нових технологій та інновацій, нової філософії освіти, вирішальна роль у втіленні їх у життя належить викладачеві, який може як реформувати, так і деформувати освіту.

інноваційне навчання є важливим шляхом подолання формалізму у навчанні. Своєрідність цього динамічного процесу полягає у тому, що він забезпечує включення емоційних сфер психіки того, хто навчається. Активне функціонування інтелектуальної і вольової сфери під час такого навчання сприяє формуванню стійкого інтересу до предмета, що спонукає до самоосвіти і, таким чином, формує активну, творчу, гармонійно розвинену особистість.

Сутнісними ознаками інноваційного навчання є навчання і виховання особистості з максимально можливою індивідуалізацією, створенням умов для саморозвитку і самонавчання студентів, осмисленого визначення ними своїх можливостей і життєвих цілей. Неодмінною умовою впровадження такого навчання є високий професіоналізм викладачів та їх професійна етика, яка передбачає опору на вічні духовні цінності, толерантність, уміння організувати процес навчання із студентами різного рівня сформованих знань. Адже сьогодні сучасний викладач має знати не один універсальний, а кілька шляхів, які можуть бути придатними для досягнення мети.

Це, у свою чергу, особливо актуалізує питання формування психолого-педагогічної, інформаційної та інтелектуальної культури учасників навчального процесу, створення інноваційної та інтерактивної системи їх спілкування, запровадження новітніх моделей формування критичного мислення, орієнтації на проектні технології та вміння практично застосовувати знання на рівні практичних рішень, знаходити нові завдання та їх оперативно розширювати у відповідності до завдання, яке вирішується. При цьому дуже важливим є вміння створювати національні освітянські інформаційні мережі і залучатись до світових освітянських мереж. Адже у XXI столітті особливо важливою є підготовка високопрофесійних педагогічних та науково-педагогічних працівників, які відповідають інтеграційному критерію «педагогічна майстерність + мистецтво комунікування + нові технології». Саме у цьому аспекті необхідно сьогодні здійснювати підготовку та підвищення кваліфікації вчителів.

Психолого-педагогічна культура викладачів також, безумовно, є важливим показником рівня розвитку та ефективності освіти у даному суспільстві, формованості соціально-духовних цінностей та норм, діючих в системі осві-

ти. Так, Е. Вільховченко впевнений, що поняття культури має включати не тільки духовну сферу (мораль, етику, ідеали,) але й матеріальну економіку тощо [1, 81]. На його думку, культура - це феномен, що охоплює всю життєдіяльність людей: освіту, виробництво, працю, соціальні відносини, мислення, поведінку. Виходячи з цього, педагогічна культура є системою духовно-моральних цінностей, звичаїв і традицій, норм і правил поведінки, що визначають цілі та завдання освіти в даному суспільстві. Вона є таким підґрунтям взаємовідносин, в якому кристалізуються найбільш успішні зразки педагогічної думки, взаємовідносини товариства та партнерства, сила минулого досвіду, фактичні цінності і незамінні нічим моральний і мотиваційний ресурс наукового зростання особистості.

Головними ознаками психолого-педагогічної культури викладача ми вважаємо такі: визнання індивідуальності учня, вміння розкривати його потенційні здібності; професіоналізм - вміння впроваджувати у навчальний процес активні види пізнавальної діяльності; наявність установок на розуміння та співпереживання; рівень мотивації до праці, творчої ініціативи; рівень морально-етичної толерантності; рівень партнерства, комунікабельності та демократичності у взаємовідносинах; наявність організаторських здібностей; витривалість нервово-психічної системи; емоційна врівноваженість; поєднання швидкої реакції із винахідливістю; вміння керувати своїми почуттями.

Як показує досвід, сучасні студенти більше всього звертають увагу на наявність у викладача таких якостей, як: широкий кругозір, захопленість предметом, що викладається, та знання його, інтерес до особистості студента, повага, терпимість, розуміння, доброзичливість та справедливість.

На наш погляд, психолого-педагогічна культура викладача є системою, певною цілісністю матеріального та морального досвіду суспільства, сукупністю духовних складових, моральних критеріїв та психолого-педагогічних принципів, засобів, форм, зразків та орієнтирів, що сформувалася у системі державної освіти. Мораль у цьому сенсі надає освіті поштовх рухатися у певному інноваційному напрямі. Саме суспільні моральні закони формують моделі та принципи педагогічної діяльності. У свою чергу, ці духовно-моральні критерії та матеріальні потреби й інтереси у комплексі визначають подальший розвиток освіти в Україні.

Отже, розвиток сучасної освіти як системи, що в цілому визначає життєспроможність нації, залежить від загальних програмних пріоритетів розвитку держави: економічного стану; рівня відкритості суспільства; наявності системи стимулів, що визначають рівень особистого надбання знань та сприяють підвищенню інтелекту. Освіта починається з чітко поставлених задач, а забезпечується правильною організацією всієї системи навчання.

У подальшому необхідно продовжувати активно створювати попит на

т особливо акцентуючи увагу на компетентність студентів та викладачів. Якщо в основу системи освіти закладені вищі моральні принципи, коли її метою є збагачення вітчизняної науки та інтелектуальної власності, тоді й впровадження освітнього процесу стає ефективним. Активне впровадження інноваційного навчання, що є по суті принципово вищим рівнем організації педагогічної практики, вимагає залучення до неї різнопрофільних спеціалістів "таких галузях наукових знань, як психологія праці, педагогічна психологія, програмування, математика тощо. Введення інноваційного навчання, у свою чергу також підвищуватиме вимоги до рівня і змісту підготовки педагогічних кадрів зокрема, суттєвого збільшення "поля", психологічного, соціологічного інформаційного й іншого досвіду педагогічних кадрів, що слугуватиме і надалі також важливим стимулом для подальшого вдосконалення самих педагогів.

Усі учасники навчально-виховного процесу мають чітко усвідомити, що для підготовки людини до життя в нинішньому столітті слід зорієнтувати суспільство і державу на свідоме, послідовне та динамічне сприйняття тих змін, які відбуваються. Вхідження у світовий освітній простір - це не однозначна соціальна проблема, яка потребує подальшої суттєвої конкретної теоретичної та практичної роботи. Освіта в Україні має рухатись у ногу зі світом, а філософія освіти має забезпечити цей рух на теоретичному рівні. Політика розвитку освіти має стати прозорою та розробленою на основі новітніх філософсько-освітнянських методологічних підходів.

Список використаних джерел:

1. Вільховченко Э.С. Новое в культуре труда, производства, компании // Мировая экономика и международные отношения. -1994. - №12. - С. 81-93.
2. Внукова Н. Инновационный потенциал вищої школи у глобальних викликах ХХІ століття // Вища школа. - 2010. - №12. - С.26-36.
3. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. - К. : Академвидав, 2004. - 352 с,
4. Мазоренко Д. Інноваційна система сталого розвитку - філософія успішності університету / Д. Мазоренко, Л. Тіщенко, і. Грішин // Новий колегіум. - 2010.-№4-5.-С.58-64.
5. Мамаев Л., Романюк О. Новітні технології навчання у ВНЗ // Рідна школа. - квітень. - 2002. - С.68-70.
6. Назаренко Г. Передовий педагогічний досвід у контексті інноватики // Исследования в области образования в Украине. - 2010. - №2. - С. 32-34.
 - Подставкин А. Педагогические инновации та их обговорення на страницах часопису "Рідна школа" // Рідна школа. - січень. - 2002. - С.13-15.
 - іолуніна О.В. До проблеми психологічного забезпечення інноваційного

- навчання у вищому закладі освіти // Практична психологія та соціальна психологія. - 2003. - №2-3. - С. 133-134.
9. Сафулін В. Інноваційний пошук нових технологій навчання // Інновації в сучасній освіті / За ред. Л. Даниленко, В. Паламарчук / Упорядковано: Л. Даниленко, В. Паламарчук. - К.: Логос, 2004. - 220 с.
10. Софій Н.З. інноваційні методи навчання та викладання: теоретичне обґрунтування та методики використання. - К.: Проект «Рівний доступ до якості освіти в Україні», 2008. - 60 с.
11. Хоружий Г. ІННОВАЦІЙНІСТЬ ЯК ПРИНЦИП ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОЇ ШКОЛИ // Нова школа. - 2010. - №11. - С.14-25.
12. Ціннісний дискурс в освіті в епоху глобалізації та інформаційної революції: Вибрані публікації представників наук, школи В. Андрущенка. - К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2009. - 550 с.

ПАВЛОВА В.В.,

кандидат педагогічних наук,
доцент, кафедра педагогіки,
Одеський національний університет
імені І.І. Мечникова,
м. Одеса

ШЛЯХИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ПРИ ВПРОВАДЖЕННІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ

У етапі визначаються основні напрями організації навчальної діяльності майбутніх фахівців, аналізуються основні групи інноваційних педагогічних технологій, які підвищують якість підготовки спеціалістів на рівні міжнародних стандартів.

Ключові слова: інноваційна педагогічна технологія, тренінг, інтерактивні технології, активні технології, навчальна ділова гра.

В статті определяются основные направления организации учебной деятельности будущих специалистов, анализируются основные группы инновационных педагогических технологий, которые повышают качество подготовки специалистов на уровне международных стандартов.

Ключевые слова: инновационная педагогическая технология, тренинг, интерактивные технологии, активные технологии, учебная деловая игра.

in the article there determined the main directions for organizing teaching activity of future specialists, there analysed the basic groups of innovative pedagogical technologies that improve quality of specialists preparation at the level of international standards.

Key words: innovative pedagogical technology, training, interactive technologies, active technologies, training business game.

Постановка проблеми. В сучасних умовах співробітництва України з багатьма державами світу, докорінно змінилися вимоги до освітнього рівня спеціалістів різних галузей, їх підготовки у ВНЗ. Застосування високого рівня мотивації навчання студентської молоді, залучення її до науково-творчої праці